

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

7. června 2018*

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka Steirisches Kürbiskernöl – Chráněné zeměpisné označení – Článek 15, čl. 51 odst. 1 písm. a) a čl. 55 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 18, čl. 58 odst. 1 písm. a) a čl. 62 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001] – Řádné užívání ochranné známky – Užívání jako ochranná známka“

Ve věci T-72/17,

Gabriele Schmid, s bydlištěm v Halbenrainu (Rakousko), zastoupená B. Kucharem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému D. Hanfem, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark, se sídlem ve Štýrském Hradci (Rakousko), zastoupená I. Hödlem a S. Schoellerem, advokáty,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. prosince 2016 (věc R 1768/2015-4), týkajícímu se řízení o zrušení mezi G. Schmid a Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, L. Madise a R. da Silva Passos (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 3. února 2017,

s přihlédnutím k vyjádření EUIPO k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 19. dubna 2017,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejšího účastníka k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 13. dubna 2017,

* Jednací jazyk: němčina.

s ohledem na vyjádření k návrhu na přerušení řízení, které vedlejší účastnice podala kanceláři Tribunálu dne 10. května 2017 a žalobkyně dne 11. května 2017,

s ohledem na rozhodnutí ze dne 9. června 2017, kterým byl zamítnut návrh na přerušení řízení podaný EUIPO,

po jednání konaném dne 25. ledna 2018,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 15. října 2007 vedlejší účastnice, Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Štýrská regionální zemědělská a lesnická komora, Rakousko), získala u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) mezinárodní zápis následující obrazové ochranné známky s vyznačením Evropské unie pod číslem 900100:

- 2 Výrobky, na které se vztahuje napadená ochranná známka, spadají do třídy 29 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „Olej z dýňových semen vyrobený v souladu s technickými požadavky stanovenými v nařízení [Komise (ES) č. 1263/96 ze dne 1. července 1996, kterým se doplňuje příloha nařízení (ES) č. 1107/96 o zápisu zeměpisných označení a označení původu podle postupu stanoveného v článku 17 nařízení (EHS) č. 2081/92 (Úř. věst. 1996, L 163, s. 19)]“.
- 3 Dne 18. října 2013 podala žalobkyně Gabriele Schmid návrh EUIPO na zrušení napadené ochranné známky z důvodu neužívání podle čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), ve znění pozdějších předpisů [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1)]. V tomto návrhu žalobkyně tvrdila, že napadená ochranná známka nebyla řádně užívána v Evropské unii po nepřerušené období pěti let pro výrobky, na které se vztahuje.
- 4 Dne 24. února 2014 navrhla vedlejší účastnice zamítnutí návrhu na zrušení a předložila za účelem prokázání řádného užívání napadené ochranné známky, několik dokumentů (přílohy A.1 až A.66 spisu předloženého vedlejší účastnicí zrušovacímu oddělení).
- 5 Rozhodnutím ze dne 8. července 2015 rozhodlo zrušovací oddělení EUIPO o zrušení napadené ochranné známky s účinností ode dne 18. října 2013. Mělo za to, že poskytnuté důkazy dostatečně neprokazují význam užívání napadené ochranné známky během daného období, a to od 18. října 2008 do 17. října 2013. Podle jeho názoru se předložené faktury týkaly výhradně reklamních nosičů a nákladů na odbornou přípravu, které neprokazovaly prodej výrobků. Zrušovací oddělení uvedlo, že na dalších přílohách chybělo datum nebo napadená ochranná známka nebyla rozpoznatelná, a tudíž nebylo prokázáno řádné užívání nutné pro zachování práv z ochranné známky.

- 6 Dne 2. září 2015 vedlejší účastnice podala odvolání k EUIPO na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009 (nyní články 66 až 71 nařízení 2017/1001) proti rozhodnutí zrušovacího oddělení. V příloze k písemnému odůvodnění svého odvolání předložila před odvolacím senátem EUIPO několik dokumentů s cílem prokázat rozsah užívání napadené ochranné známky.
- 7 Rozhodnutím ze dne 7. prosince 2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“) čtvrtý odvolací senát EUIPO zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení. V podstatě dospěl k závěru, že bylo prokázáno řádné užívání napadené ochranné známky.
- 8 Odvolací senát nejprve uvedl, že pro účely určení, zda napadená ochranná známka byla řádně užívána ve smyslu čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 18 odst. 1 nařízení 2017/1001), není relevantní otázka, zda je název „Steirisches Kürbiskernöl“ chráněn jako chráněné zeměpisné označení (CHZO) ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1). Dále otázka, zda je tento název popisným označením nebo druhovým názvem, není relevantní pro určení, zda k takovému užívání došlo (body 17 až 19 napadeného rozhodnutí).
- 9 Pokud jde dále o důkaz o řádném užívání, odvolací senát měl za to, že zrušovací oddělení jednak správně přičetlo důkazní břemeno týkající se užívání způsobem umožňujícím zajistit zachování práv majitele ochranné známky a jednak zohlednilo důkazy předložené jak vedlejší účastníci, tak žalobkyní za současného zohlednění vysvětlení poskytnutého žalobkyní a jejími odbornými zástupci (body 21 až 23 napadeného rozhodnutí). Odvolací senát dodal, že pokud jde o skutečnosti, které oba účastníci řízení považovali za nesporné, tyto skutečnosti již nemusely být účastníky řízení prokazovány ani nemusely být zrušovacím oddělením přezkoumávány (body 25 a 26 napadeného rozhodnutí).
- 10 Konečně pro určení, zda došlo k užívání napadené ochranné známky ve smyslu čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009, odvolací senát konstatoval, že jelikož se spor netýkal místa, doby a míry užívání napadené ochranné známky, nemuselo zrušovací oddělení zkoumat tyto skutečnosti, ale pouze otázku, zda k užívání došlo v zapsané podobě a zda se jednalo o užívání jako ochranné známky (bod 26 napadeného rozhodnutí).
- 11 Zaprvé, pokud jde o způsob užívání napadené ochranné známky, odvolací senát v tomto ohledu uvedl, že zapsaný způsob se liší od používaného způsobu. Zdůraznil totiž, že používaný způsob uváděl vpravo dole symbol Unie, který odkazoval na ochranu dotyčných výrobků jakožto CHZO na unijní úrovni (body 36 a 37 napadeného rozhodnutí). Odvolací senát dodal, že takové označení nijak nemění rozlišovací prvky napadené ochranné známky, jelikož je pro chráněné výrobky povinné a toto označení také může být na napadenou ochrannou známku umístěno nezávisle (body 38 a 39 napadeného rozhodnutí).
- 12 Zadruhé, co se týče užívání jako ochranná známka, měl odvolací senát za to, že k němu skutečně došlo (bod 41 napadeného rozhodnutí). Měl v tomto ohledu za to, že skutečnost, že napadená ochranná známka byla užívána ve spojení s ochrannými známkami výrobců oleje z dýňových semen, není relevantní. Zdůraznil, že štítek je umístěn odlišně u každého výrobce oleje a označení více štítky je přípustné (bod 41 napadeného rozhodnutí). Odvolací senát v bodě 42 napadeného rozhodnutí upřesnil, že cílem článku 15 a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 je přimět majitele ochranné známky, aby účinně užíval svou ochrannou známku, a nikoli zpochybňovat platnost zápisu. Odvolací senát však měl za to, že článek 15 nařízení č. 207/2009 nevyžaduje, aby majitel ochranné známky a skutečný výrobce výrobku byli totožní, jelikož funkce ochranné známky spočívá v zajištění toho, že výrobky, na které se vztahuje, byly vyrobeny pod kontrolou jediného podniku (bod 42 napadeného rozhodnutí). Konečně odvolací senát dodal, že není relevantní otázka, jakou úlohu vykonává majitel ochranné známky jako veřejnoprávní subjekt v souvislosti s uváděním oleje z dýňových semen na trh a s účinností kontrol, které provádí, jelikož se nejedná o kolektivní ochrannou známku (bod 42 napadeného rozhodnutí).

- 13 Odvolací senát tudíž v plném rozsahu zamítl návrh na zrušení napadené ochranné známky podaný žalobkyní a uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 14 Žalobkyně v žalobě navrhuje, aby Tribunál:
- změnil napadené rozhodnutí a prohlásil, že se zrušují práva vedlejší účastnice pro všechny výrobky;
 - podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc EUIPO;
 - uložil vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení, které vynaložila, včetně nákladů řízení vynaložených v řízení před EUIPO.
- 15 Na jednání žalobkyně požádala o možnost upravit svůj třetí bod návrhových žádání v tom smyslu, aby Tribunál uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní, včetně nákladů vynaložených v řízení před EUIPO.
- 16 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení;
 - přerušil řízení až do vydání rozhodnutí Soudního dvora, jímž se ukončí řízení ve věci C-689/15, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze.
- 17 Na jednání se EUIPO bránil změně, kterou žalobkyně zanesla do třetího bodu svých návrhových žádání.
- 18 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu a zachoval napadené rozhodnutí v plném rozsahu;
 - v případě, že Tribunál vyhoví návrhovým žádáním žalobkyně a zruší napadené rozhodnutí, vrátil věc EUIPO za účelem provedení šetření a přijetí nového rozhodnutí;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení, které vynaložila, včetně nákladů řízení vynaložených v řízení před EUIPO.
- 19 S ohledem na vyhlášení rozsudku ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze (C-689/15, EU:C:2017:434), byl návrh na přerušování řízení podaný EUIPO zamítnut rozhodnutím ze dne 9. června 2017.

Právní otázky

K důkazům předloženým poprvé na jednání

- 20 Žalobkyně a vedlejší účastnice na jednání předložily dokumenty obsahující důkazy, které nebyly předloženy před EUIPO a byly poprvé předloženy před Tribunálem. Žalobkyně v této souvislosti předložila opis rozsudku Oberlandesgericht Wien (vrchní zemský soud ve Vídni, Rakousko) ze dne 25. srpna 2017 ve věci týkající se stejných účastníků řízení jako v projednávané věci. Vedlejší účastnice předložila dokument s internetovou stránkou Steirisches Kürbiskernöl ggA.
- 21 Nicméně není nezbytné vyjadřovat se k průkaznosti těchto důkazů, je třeba konstatovat, že obsahují nové skutečnosti, jak je uvedeno v bodě 20 výše, a že byly předloženy opožděně.
- 22 Podle čl. 85 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se totiž důkazy a důkazní návrhy musí předkládat v rámci první výměny spisů účastníků řízení. Na základě čl. 85 odst. 3 téhož jednacího řádu mohou hlavní účastníci řízení výjimečně předložit nebo navrhnout další důkazy před ukončením ústní části řízení nebo před rozhodnutím Tribunálu, že rozhodne bez konání ústní části řízení, za podmínky, že je toto prodloužení odůvodněné.
- 23 V projednávané věci přitom k předložení uvedených důkazů na jednání došlo ve smyslu těchto ustanovení opožděně. Jelikož žalobkyně a vedlejší účastnice neposkytly odůvodnění pro opožděné předložení těchto důkazů, je třeba je odmítnout jako nepřipustné na základě čl. 85 odst. 1 a 3 jednacího řádu, a to tím spíše že tyto důkazy nebyly součástí spisu v řízení před odvolacím senátem a že funkcí Tribunálu není znovu zkoumat skutkové okolnosti ve světle dokumentů, které byly poprvé předloženy až před ním [viz rozsudek ze dne 22. června 2017, Biogena Naturprodukte v. EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, bod 21 a citovaná judikatura].

K věci samé

- 24 Úvodem je třeba mít za to, že v rámci prvního bodu návrhových žádání, který byl uveden jako primární, se žalobkyně domáhá, aby Tribunál změnil napadené rozhodnutí a zrušil napadenou ochrannou známku. Svým druhým bodem návrhových žádání, který byl uveden jako podpůrný, žalobkyně navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.
- 25 Přitom stran podmínek změny rozhodnutí z ustálené judikatury vyplývá, že se výkon pravomoci změnit rozhodnutí musí v zásadě omezovat na situace, kdy je Tribunál po přezkumu posouzení provedeného odvolacím senátem schopen určit na základě prokázaných skutkových a právních okolností, jaké rozhodnutí měl odvolací senát přijmout (rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).
- 26 Tribunál má za to, že v této souvislosti je třeba provést přezkum posouzení provedeného odvolacím senátem a že to znamená zaprvé analyzovat žalobní důvody předložené žalobkyní, které znějí na zrušení napadeného rozhodnutí, a zadruhé návrhová žádání znějící na změnu napadeného rozhodnutí.

K návrhovým žádáním žalobkyně znějícím na zrušení rozhodnutí

- 27 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 15 odst. 1 a čl. 51 odst. 1 písm. a) a čl. 55 odst. 1 nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 62 odst. 1 nařízení 2017/1001].
- 28 Žalobkyně tvrdí, zaprvé že napadená ochranná známka nebyla užívána jako označení původu, a sice jako ochranná známka, která spotřebiteli nebo koncovému uživateli zaručuje totožnost původu výrobku umožňující odlišit výrobky, na které se vztahuje napadená ochranná známka, od výrobků, na

které se vztahuje stejná ochranná známka, ale které pocházejí od jiného podniku, zadruhé že odvolací senát neprovedl posouzení vnímání označení spotřebiteli, zatřetí že byla napadená ochranná známka užívána pouze jako označení kvality a jako druhový název a začtvrté že je užívání napadené ochranné známky pro cílovou veřejnost klamavé.

- 29 Žalobkyně má především za to, že otázka, zda je napadená ochranná známka relevantní veřejností vnímána jako údaj o původu umožňující odlišit výrobky, na které se vztahuje napadená ochranná známka, od výrobků, na které se vztahuje stejná ochranná známka, ale pocházejí z jiného podniku, musí být přezkoumána v rámci právního posouzení řádného užívání dotčené ochranné známky. V projednávané věci přitom odvolací senát tuto otázku podle jejího názoru dostatečně nepřezkoumal, jelikož odvolací senát v krátkosti zmínil užívání jako ochranná známka jen ve dvou bodech napadeného rozhodnutí, tedy v bodech 41 a 42, když potvrdil, že označení na lahvích oleje z dýňových semen bylo užíváno rozlišovacím způsobem.
- 30 Kromě toho žalobkyně uvádí, že odvolací senát měl nesprávně za to, že k tomu, aby se jednalo o užívání jako ochranná známka, postačí, aby výrobky zpracovány pod kontrolou jednoho podniku. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že odvolací senát neposoudil otázku, jak spotřebitelé vnímali napadenou ochrannou známku. Podle jejího názoru průměrný spotřebitel nerozpoznává toto označení jako ochrannou známku, nýbrž pouze jako označení kvality a jako druhový název vycházející z nařízení č. 1263/96.
- 31 Podle žalobkyně tedy odvolací senát opomněl ověřit, zda spotřebitelé vnímají toto označení jako ochrannou známku označující původ a zda jej odlišují od výrobků jiných výrobců, kteří v rámci své výroby rovněž splňují požadavky nařízení č. 1263/96 a jsou oprávněni nazývat svůj výrobek „Steirisches Kürbiskernöl ggA“ (Štýrský olej z dýňových semen CHZO).
- 32 V tomto ohledu žalobkyně ve své žalobě zdůrazňuje, že ze stanoviska generálního advokáta M. Watheleta ve věci W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze (C-689/15, EU:C:2016:916) vyplývá, že značka kvality musí nutně odpovídat funkci původu ochranné známky, aby si její majitel mohl nárokovat výkon výlučného práva, které mu přiznává článek 9 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 9 nařízení 2017/1001). Když je tedy individuální ochranná známka užívána jako značka kvality, jedná se o užívání způsobilé zaručit zachování výlučných práv pouze v případě, že uvedenou značku kvality představuje nejen údaj týkající se kvality výrobku, ale také a zároveň označení původu (v tomto smyslu viz stanovisko generálního advokáta M. Watheleta ve věci W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2016:916, body 46 a 47). Žalobkyně byla na jednání vyzvána, aby zaujala stanovisko k relevanci rozsudku ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze (C-689/15, EU:C:2017:434), který byl vyhlášen v průběhu písemné části řízení v projednávané věci, a měla za to, že se tento rozsudek na tuto věc vztahuje.
- 33 V projednávané věci má žalobkyně za to, že odvolací senát opomněl přezkoumat, zda řádné užívání dotčené ochranné známky splňuje základní funkci označení původu. Dotčená ochranná známka totiž podle jejího názoru není vázána na označení původu, ale pouze na označení kvality výrobku, které zaručuje, že jeho povaha a kvalita jsou v souladu s požadavky unijního práva, a takto je veřejností vnímána.
- 34 EUIPO a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují.
- 35 EUIPO má nejprve za to, že jelikož byla napadená ochranná známka zapsána, existuje domněnka o její právní platnosti, kterou lze na základě čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001] vyvrátit pouze prostřednictvím řízení o prohlášení neplatnosti. Řízení o zrušení zahájené v projednávané věci přitom neslouží k posouzení právní platnosti zapsané ochranné známky. V rámci projednávané věci proto musel být napadené ochranné známce přiznán určitý stupeň rozlišovací způsobilosti při přezkumu povahy jejího užívání.

- 36 Dále skutečnost, že napadená ochranná známka byla užívána tak, jak byla zapsána, k označování výrobků, které chrání, podle jeho názoru v zásadě nasvědčuje jejímu užívání jako ochranná známka. Je totiž třeba rozlišovat mezi řízením o zrušení spočívajícím v přezkumu výkonu užívání zapsané ochranné známky na straně jedné a řízením o prohlášení neplatnosti směřujícím k přezkumu rozlišovací způsobilosti (případně získané užíváním) ochranné známky a její způsobilosti k zápisu.
- 37 Konečně má EUIPO za to, že zaprvé individuální ochranné známky mohou nad rámec své základní funkce spočívající v označení obchodního původu výrobků, na které se vztahují, rovněž zajišťovat funkci kvality. Pokud jde konkrétně o CHZO, jeho základní funkce spočívá v označení zeměpisného původu a vlastností, které lze přičítat tomuto původu výrobků od různých výrobců, kteří nejsou navzájem hospodářsky propojení. Navíc podle jeho názoru neumožňuje spotřebiteli výrobku, na který se vztahuje certifikační ochranná známka, odlišit výrobky, na které se tato ochranná známka vztahuje, od výrobků jiných výrobců. Proto případ, kdy je individuální ochranná známka užívána výhradně jako CHZO, nepředstavuje užívání této individuální ochranné známky jako ochranné známky.
- 38 Zadruhé má EUIPO za to, že otázka, zda individuální ochranná známka byla řádně užívána na relevantním trhu, musí vycházet z vnímání dotčených výrobků ze strany relevantní veřejnosti s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétního případu. V této souvislosti je třeba brát ohled na konfiguraci označení a obchodní úpravu výrobku, včetně umístění dalších označení na výrobek. V tomto ohledu EUIPO na jednání doplnil, že napadená ochranná známka bývá na výrobcích uváděna tak, že převažuje. Vnímání ochranné známky relevantním spotřebitelem rovněž závisí na počtu podniků oprávněných užívat ochrannou známku a dále na typu reklamy pro ochrannou známku. V projednávané věci tak došlo k užívání jako ochranné známky z důvodů uvedených v bodě 41 napadeného rozhodnutí.
- 39 Na jednání EUIPO tvrdil, že v návaznosti na rozsudek ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze (C-689/15, EU:C:2017:434), je rozhodujícím kritériem pro posouzení užívání ochranné známky jako individuální ochranná známka, zda ochranná známka zaručuje, že výrobky pocházejí od jediného podniku, i když dotčená ochranná známka může plnit další funkce.
- 40 Vedlejší účastnice nejprve zdůrazňuje, že si vzájemně odporují tvrzení o neexistenci rozlišovací způsobilosti, zatímco řádné užívání ochranné známky není pro dané výrobky zpochybněno. V projednávané věci bylo podle jejího názoru řádné užívání prokázáno jak prostřednictvím důkazů, které předložila, tak prostřednictvím důkazů, které předložily třetí osoby, konkrétně sdružení Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl.
- 41 Vedlejší účastnice tvrdí, že napadená ochranná známka je ochrannou známkou a současně značkou kvality. V tomto ohledu zdůrazňuje, že sdružení výrobců mohou rovněž podat přihlášku k zápisu své ochranné známky. Posledně uvedená známka je však vnímána jako označení kvality výrobku dosvědčující, že výrobce dodržel technické požadavky na výrobu.
- 42 Pokud jde v tomto ohledu o čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009, z ustálené judikatury vyplývá, že ochranná známka je „řádně užívána“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud je užívána v souladu se svou základní funkcí, kterou je zaručit totožnost původu výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, aby vytvořila nebo zachovala odbyt pro tyto výrobky a služby, s vyloučením symbolického užití, které slouží pouze k zachování práv plynoucích z ochranné známky (rozsudek ze dne 11. března 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, bod 43; rozsudek ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 37 a citovaná judikatura).
- 43 Nicméně okolnost, že ochranná známka je užívána, aby vytvořila nebo zachovala odbyt pro výrobky nebo služby, pro které byla zapsána, a nikoli pouze k zachování práv plynoucích z ochranné známky, nestačí k přijetí závěru, že se jedná o „řádné užívání“ ve smyslu čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009. Je

rovněž nutné, aby toto užívání ochranné známky probíhalo v souladu se základní funkcí ochranné známky (rozsudek ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, body 39 a 40).

- 44 Pokud jde o individuální ochranné známky, tato základní funkce spočívá v zaručení spotřebiteli nebo koncovému uživateli, že bude schopen identifikovat původ výrobku či služby, které označuje, tím, že tomuto spotřebiteli nebo koncovému uživateli umožňuje odlišit bez možnosti záměny tento výrobek či službu od výrobků či služeb jiného původu. Aby totiž ochranná známka mohla hrát svou roli základního prvku systému nenarušené hospodářské soutěže, kterou Smlouva zamýšlí zavést a udržovat, musí představovat záruku, že všechny výrobky nebo služby, které označuje, byly vyrobeny nebo poskytnuty pod kontrolou jediného podniku, kterému může být přisouzena odpovědnost za jejich kvalitu (viz rozsudek ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 41 a citovaná judikatura).
- 45 V rámci použití čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009 se nezbytnost užívání v souladu se základní funkcí označení původu projevuje tak, že ochranná známka sice může být rovněž užívána v souladu s jinými funkcemi, například funkcí zaručení kvality anebo funkcí sdělovací, investiční či reklamní, avšak podléhá sankcím podle tohoto nařízení, pokud nebyla po nepřetržitou dobu pěti let užívána v souladu se svou základní funkcí. V tomto případě se v souladu se způsoby uvedenými v čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 práva majitele zruší, ledaže může předložit řádné důvody, kvůli nimž nedošlo k užívání umožňujícímu ochranné známce plnit její základní funkci (viz rozsudek ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 42 a citovaná judikatura).
- 46 Právě vzhledem k těmto výše uvedeným zásadám je třeba přezkoumat, zda užívání CHZO, které bylo zapsáno jako individuální obrazová ochranná známka, lze považovat za užívání uskutečněné v souladu se základní funkcí ochranné známky.
- 47 Pokud jde o takové CHZO, jako je CHZO dotčené v projednávané věci, v tomto ohledu platí, že v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1151/2012 „zeměpisné označení“ označuje produkt:
- „a) pocházející z určitého místa, regionu nebo země;
 - b) jehož danou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti lze přičíst především jeho zeměpisnému původu a
 - a
 - c) u něhož alespoň jedna z fází produkce probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.“
- 48 Z judikatury přitom vyplývá, že pokud užívání individuální ochranné známky sice označuje zeměpisný původ a vlastnosti přičitatelné tomuto původu, ale nezaručuje spotřebitelům, že tyto výrobky nebo služby pocházejí od jediného podniku, pod jehož kontrolou byly vyrobeny nebo poskytnuty, a kterému tedy může být přisouzena odpovědnost za jejich kvalitu, takové užívání se neuskutečňuje v souladu s funkcí označení původu (obdobně viz rozsudek ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 45).
- 49 Nejde totiž o užívání v souladu se základní funkcí individuální ochranné známky, když má její umístění na výrobcích plnit jedinou funkci jako údaj o zeměpisném původu a o vlastnostech přičítaných tomuto původu dotčených výrobků, a nikoli funkci, která vedle toho zaručuje, že výrobky pocházejí od jediného podniku, pod jehož kontrolou byly vyrobeny a kterému může být přisouzena odpovědnost za jejich kvalitu (obdobně viz rozsudek ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 46).

- 50 V projednávané věci ze spisu předloženého Tribunálu vyplývá, že vedlejší účastnice, tedy majitelka napadené ochranné známky, je veřejnoprávní korporací. Uzavřela licenční smlouvu se sdružením Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl. Podle této smlouvy toto sdružení jakožto držitel výhradní licence povoluje svým členům užívat napadenou ochrannou známku. Pouze členové uvedeného sdružení, kteří uzavřeli „smlouvu o kontrole“, mají právo užívat napadenou ochrannou známku. Podle článku 2 stanov sdružení Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl je jeho cílem mimo jiné „ochrana zájmů jeho členů v souvislosti s prováděním ochrany označení původu zajišťované Evropskou komisí, pokud jde o štyrský olej z dýňových semen [...] a podpora jeho členů v rámci uvádění štyrského oleje z dýňových semen na trh ve formě marketingové činnosti a souvisejícího styku s veřejností“.
- 51 Jak na jednání vysvětlila vedlejší účastnice, z toho vyplývá, že toto sdružení kontroluje, jakým způsobem byly výrobky jeho členů vyrobeny. Sdružení však stojí mimo výrobu výrobků jeho členů a není za tyto výrobky odpovědné (obdobně viz rozsudek ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 48). V této souvislosti sama vedlejší účastnice, jež uzavřela licenční smlouvu s uvedeným sdružením, stojí mimo výrobu uvedených výrobků a není za ně odpovědná.
- 52 Je přitom důležité nezaměňovat základní funkci ochranné známky s jejími dalšími funkcemi připomenutými v bodě 45 tohoto rozsudku, které ochranná známka může případně plnit, například s funkcí spočívající v zaručení kvality dotčeného výrobku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 44) nebo v označení jeho zeměpisného původu. Jak tvrdila žalobkyně, což EUIPO potvrdil na jednání a bylo to připomenuto i v bodech 44, 48 a 49 výše, individuální ochranná známka totiž splňuje svou funkci označení původu, pokud její použití spotřebitelům zaručuje, že výrobky, které označuje, pocházejí od jediného podniku, pod jehož kontrolou jsou tyto výrobky vyráběny a kterému může být přisouzena odpovědnost za kvalitu těchto výrobků. V projednávané věci užívání napadené ochranné známky neprobíhalo v souladu s takovou funkcí označení původu.
- 53 Je pravda, jak vysvětlila vedlejší účastnice a odborník, který ji na jednání provázal, že sdružení Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl provádí kontroly výroby oleje z dýňových semen s cílem ověřit, že byl dotčený výrobek vyroben podle určených technických požadavků a že dodržování těchto požadavků kontroluje orgán se státní akreditací. Na jednání vedlejší účastnice řízení trvala na skutečnosti, že na rozdíl od okolností věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 8. června 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze (C-689/15, EU:C:2017:434), vykonává sdružení úplnou kontrolu nad výrobním procesem zahrnujícím všechny fáze výroby, což odlišuje projednávanou věc od uvedené věci, jelikož v posledně uvedené věci dotčené sdružení vykonávalo pouze kontrolu suroviny, tj. bavlněných vláken. Je však třeba zdůraznit, že takové skutečnosti nezpochybňují posouzení uvedená v bodech 51 a 52 výše, jelikož napadené ochranné známce umožňují plnit funkci týkající se kontroly kvality výrobků při výrobním procesu, ale nikoli funkci týkající se identity výrobce.
- 54 Kromě toho veřejnoprávní či soukromoprávní povaha autora užívání není relevantní pro určení, zda byla napadená ochranná známka řádně užívána ve smyslu čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. prosince 2008, Verein Radetzky-Orden, C-442/07, EU:C:2008:696, body 17 a 24). K řádnému užívání může mimoto docházet ze strany jak majitele ochranné známky, tak třetí osoby oprávněné užívat ochrannou známku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. března 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, bod 37). Jak již bylo připomenuto v bodě 44 výše, užívání napadené individuální ochranné známky však musí zaručovat, že všechny výrobky nebo služby, které označuje, byly vyrobeny nebo poskytnuty pod kontrolou jediného podniku, kterému může být přisouzena odpovědnost za jejich kvalitu, přičemž v projednávané věci tomu tak není.

- 55 Z toho vyplývá, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl v bodě 42 napadeného rozhodnutí za to, že zaprvé čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009 nevyžaduje, aby koncový zákazník mohl z užívání dotčeného označení odvodit identitu výrobce napadené ochranné známky, a zadruhé stačí, aby majitel ochranné známky vykonával kontrolu s cílem zajistit, aby všechny výrobky označené touto ochrannou známkou byly vyrobeny pod kontrolou jediného podniku.
- 56 V tomto ohledu z vyobrazení lahví oleje z dýňových semen a z reklamních dokumentů připojených ke spisu vedlejší účastnice řízení před zrušovacím oddělením EUIPO, které jsou obsaženy v přílohách A.1 až A.66 tohoto spisu, a dále z vysvětlení podaných na jednání před Tribunálem vyplývá, že napadená ochranná známka sama o sobě neobsahuje žádný odkaz na určitého výrobce nebo majitele ochranné známky a umožňuje pouze určení zeměpisného původu a vlastností dotčeného výrobku. Je tudíž třeba mít za to, že užívání napadené ochranné známky neumožňuje odlišit výrobky jednoho podniku, na které se vztahuje uvedená ochranná známka, od výrobků, na něž se vztahuje tatáž ochranná známka, ale pocházejí od jiných podniků.
- 57 Tento závěr není zpochybněn skutečností, že členové sdružení Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl mají povinnost umístit na lahve s olejem z dýňových semen štítky s kontrolními čísly. V tomto ohledu vedlejší účastnice na jednání podrobně vyložila systém kontrolních čísel, pomocí něhož se může spotřebitel na internetových stránkách tohoto sdružení bezplatně seznámit s podrobnostmi týkajícími se dotčeného výrobku, jako je jeho obchodní původ, datum sběru semen a velikost láhve. Vedlejší účastnice se opírá o rozsudek ze dne 22. září 2011, Interflora a Interflora British Unit (C-323/09, EU:C:2011:604) a má v této souvislosti za to, že spotřebitel, který je běžně informovaný a přiměřeně pozorný, je schopen zjistit, že napadená ochranná známka je užívána výlučně členy sdružení.
- 58 Nicméně kromě skutečnosti, že tyto důkazy byly prohlášeny za nepřípustné (viz bod 23 výše), neumožňují vyvrátit závěr, že užívání napadené ochranné známky nezaručuje, že výrobky, které označuje, pocházejí od jediného podniku, pod jehož kontrolou jsou tyto výrobky vyráběny a kterému může být přisouzena odpovědnost za kvalitu těchto výrobků. Štítky předložené na jednání, které jsou umísťovány na hrdlo lahví, se totiž připojují k názvu výrobce, jenž je jasně uveden na hlavní části láhve.
- 59 Vzhledem ke všem předchozím úvahám je žalobkyně oprávněna tvrdit, že odvolací senát porušil čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009.
- 60 Vzhledem k tomu, že je jediný žalobní důvod uplatněný žalobkyní opodstatněný, je třeba napadené rozhodnutí zrušit.

K návrhovým žádáním žalobkyně na provedení změny rozhodnutí

- 61 Co se týče bodu návrhových žádání směřujícího k tomu, aby Tribunál změnil napadené rozhodnutí a zrušil napadenou ochrannou známku, je třeba chápat jej tak, že žalobkyně navrhuje, aby Tribunál přijal rozhodnutí, které podle žalobkyně měl přijmout EUIPO, a sice rozhodnutí, v němž se uvádí, že podmínky pro rozhodnutí o zrušení ochranné známky byly v projednávaném případě splněny. Žalobkyně se v této souvislosti domáhá změny napadeného rozhodnutí, jak je upravena v čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 72 odst. 3 nařízení 2017/1001).
- 62 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pravomoc změnit rozhodnutí přiznaná Tribunálu na základě čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009 neznamená, že by měl pravomoc provést posouzení v otázce, ke které se odvolací senát ještě nevyjádřil. Jak bylo připomenuto v bodě 25 tohoto rozsudku, výkon pravomoci změnit rozhodnutí se proto musí v zásadě omezovat na situace, kdy je Tribunál po

přezkumu posouzení provedeného odvolacím senátem schopen určit na základě prokázaných skutkových a právních okolností, jaké rozhodnutí měl odvolací senát přijmout (rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).

- 63 V projednávané věci je nutno konstatovat, že nejsou splněny podmínky pro výkon pravomoci Tribunálu provést změnu rozhodnutí.
- 64 Je totiž třeba podotknout, že žalobkyně uvádí v žalobě důvody, proč má za to, že přílohy A.1 až A.74, jež předložila vedlejší účastnice před EUIPO, neumožňují prokázat řádné užívání napadené ochranné známky. Jeví se, že vedlejší účastnice žádá Tribunál, aby pro účely zamítnutí žaloby zohlednil jak přílohy A.1 až A.66 předložené před zrušovacím oddělením, tak přílohy A.67 až A.74, které předložila před odvolacím senátem s cílem prokázat takovéto užívání napadené ochranné známky.
- 65 Z bodu 15 napadeného rozhodnutí přitom vyplývá, že pro účely zjištění řádného užívání napadené ochranné známky odvolací senát vycházel pouze z příloh předložených před zrušovacím oddělením, a to z příloh A.1 až A.66. Naproti tomu z bodu 16 napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací senát nepovažoval za nutné zkoumat doplňující dokumenty předložené vedlejší účastnicí jako přílohy A.67 až A.74.
- 66 Nicméně není vyloučeno, že důkazy obsažené v přílohách A.67 až A.74 by mohly být užitečné pro účely přezkumu existence řádného užívání napadené ochranné známky, pokud by je odvolací senát považoval za přípustné. Jelikož odvolací senát nepřezkoumal všechny důkazy předložené v průběhu správního řízení, Tribunálu nepřísluší je poprvé posoudit, a v důsledku toho vyhovět návrhu na změnu napadeného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).
- 67 S ohledem na výše uvedené je třeba návrh na změnu rozhodnutí předložený žalobkyní zamítnout.

K nákladům řízení

- 68 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 69 V žalobě žalobkyně požadovala, aby byla vedlejší účastnici uložena náhrada nákladů řízení. Na jednání žalobkyně navrhla, aby Tribunál uložil náhradu nákladů řízení EUIPO namísto vedlejší účastnice. EUIPO tento návrh napadl.
- 70 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury skutečnost, že účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval náhradu nákladů řízení od EUIPO až na jednání, nebrání tomu, aby jeho žádosti bylo vyhověno [viz rozsudky ze dne 12. září 2007, Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano v. OHIM – Biraghi (GRANA BIRAGHI), T-291/03, EU:T:2007:255, bod 92 a citovaná judikatura, a ze dne 7. května 2015, Cosmowell v. OHIM – Haw Par (GELENKGOLD), T-599/13, EU:T:2015:262, bod 86 a citovaná judikatura].
- 71 Vzhledem k tomu, že žalobkyně na jednání požadovala náhradu nákladů řízení a EUIPO neměl úspěch v podstatné části svých návrhových žádání, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení. Podle čl. 138 odst. 3 jednacího řádu ponese vedlejší účastnice vlastní náklady řízení.
- 72 Kromě toho ve svých návrhových žádáních předložených na jednání žalobkyně požadovala, aby byla EUIPO uložena náhrada nákladů řízení, které vynaložila v průběhu řízení před tímto úřadem.

73 V tomto ohledu je věcí odvolacího senátu, aby s ohledem na tento rozsudek rozhodl o nákladech souvisejících s tímto řízením [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. prosince 2012, Consorzio vino Chianti Classico v. OHIM – FFR (F. F. R.), T-143/11, nezveřejněný, EU:T:2012:645, bod 74 a citovaná judikatura].

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 7. prosince 2016 (věc R 1768/2015-4) se zrušuje.**
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.**
- 3) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Gabriele Schmid.**
- 4) Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark ponese vlastní náklady řízení.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 7. června 2018.

Podpisy.